Tegninger på papir.

Magnar Moen · 2000

Jeg arbeider med tegning som hoveduttrykk. Enkelhet og fleksibilitet gjør tegning til et unikt redskap for å innhente erfaringer på det visuelle området.Tegning er et veldig direkte språk. Her er ingen avledende manøvrer eller mellomledd i form av innviklede tekniske prosesser. Min oppmerksomhet i arbeidet er hele tiden rettet mot synliggjøring og tilblivelse. Selve håndverket får på den måten mer preg av å være et nærvær enn et arbeid. Enhver strek eller betoning erfares spontant og på en veldig fysisk måte; som en lyd, eller som en lystfølelse eller et ubehag. Alt som tilføres papiret blir stående som spor. Det kan aldri helt fjernes, men kan tildekkes og etterlate vage minner og tankestreif.

Det beskjedne, uhøytidelige og på et vis uperfekte aspektet ved tegning, blir et grunnlag jeg hele tiden må forholde meg til. Slik sett er det å tegne en risikopreget aktivitet. Det avgjørende blir møtet med strekens utstrekninger på papirflaten, og å la seg påvirke av dette møtet som betydningsfulle begivenheter. Persepsjoner gripes i sin uskyldstilstand før de fordreies av tankens bearbeidelser Tegning handler om å opprette et forhold til det ukjente, eller som å gå inn i et ulendt terreng der en kan oppleve både det behagelige og det katastrofale. Uforutsigbare hendelser gjør at man tvinges til å by på seg selv og sin egen erfaring for å finne nye løsninger.

Mine tegninger er ikke knyttet opp til en gjenkjennelig ytre virkelighet. Tegneprosessen frambringer sin egen virkelighet, en virkelighet i stadig forandring med sine brudd, motsetninger og tvetydigheter. Alt blir til i møter mellom kolliderende karakterer. Det skapes en strøm av inntrykk. Noen fester seg og beholdes. Det gjelder om å bevare en nerve ved å holde kontakten med et emne, et emne som får kvalitet ved å avstå fra lyster til raffinement og delikatesser, men som heller tilføres næring ved å balansere intuitive og rasjonelle handlinger uten strenge forbud.

Utførelsen av en tegning er en ikkereversibel prosess, det vil si at forandringer skjer ved at noe må legges til. Den synlige delen av prosess og forandring har alltid et overraskelsens skjær over seg. Men det er også slik at forandringens stadier er deler i en helhet .Erkjennelsen av dette skjerper evnen til innsikt og forståelse, og gir også bevissthet om en eksistens.

Tegneprosessens stadier har tilstander av kaos som gir en strøm av motstridende impulser. Men det spesielle her er at ved en konsentrasjon om virkemidlene kan bevegelse og overganger bevares i en form som skaper orden. De kaotiske kreftene som gir en følelse av avmakt og tomhet gjør at en tvinges til å finne en struktur som skaper balanse og ro. Jeg tror bildet selv kan makte å framvise noe av denne dobbelheten. På den ene siden står det for bevegelse, balanse og ro. Samtidig har det noe av avmakten og tomheten i seg.